

Sygn. akt: X C 2092/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **M. K. w T.**

przeciwko **J. I.**

o zapłatę

orzeka:

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) M. K. w T. wniósł o zasądzenie do pozwanej J. I. kwoty 1 819,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana będąc studentką studiów niestacjonarnych jednolitych magisterskich na Wydziale Prawa i Administracji (...) w T. na kierunku prawo w okresie lat 2008-2012, nie uiściła części wymaganej opłaty za studia.

W sprzeciwie od nakazu, wydanego w postępowaniu upominawczym pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

W odpowiedzi powód podniósł, iż do przedawnienia nie doszło, albowiem obowiązuje w przedmiotowej sprawie 10 letni termin przedawnienia roszczeń powoda.

Sąd ustalił, co następuje

Pozwana J. I. studiowała na powodowym Uniwersytecie M. K. od początku roku akademickiego 2008/2009. Ze względu na odpłatny charakter studiów, strony zawarły w dniu 1 października 2008 roku umowę o świadczenie usług edukacyjnych, zmienioną aneksem z dnia 1 października 2010 roku.

Wobec zadłużenia pozwanej z tytułu chesnego za studia, pismem z dnia 29 listopada 2012 roku, doręczonym pozwanej w dniu 6 grudnia 2012 roku została ona wezwana do zapłaty chesnego.

Brak zapłaty przez pozwaną należności na rzecz uczelni w wymaganym terminie skutkowało wydaniem dnia 22 stycznia 2013 r. decyzji o skreśleniu pozwanej z listy studentów.

Po skreśleniu pozwanej z listy studentów, powód w dniu 13 sierpnia 2013 roku wystosował do niej ponowne wezwanie do zapłaty kwoty czesnego wraz z odsetkami za opóźnienie. Pozwana odebrała pismo powoda w dniu 23 sierpnia 2013 roku.

Do dnia wniesienia pozwu pozwana nie zapłaciła powodowi żądanej przez niego kwoty, 1 310,83 złote czesnego oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie.

W okresie od wymagalności całego roszczenia do dnia wniesienia pozwu w dniu 12 maja 2016 r. pozwana nie uznała długu wobec powoda, nie powstało również inne zdarzenie z katalogu opisanego w art. 123 § 1 kc, które spowodowałoby przerwanie biegu terminu do przedawnienia roszczenia, dochodzonego pozwem w przedmiotowej sprawie.

/dowód:

-dokumenty:

decyzja (...) k. 15, 40 akt,

protokół rekrutacyjny – k. 7 akt,

umowa stron – k. 9-10 akt,

aneks do umowy – k. 11 akt,

uchwała senatu (...) k. 12 akt,

zarządzenie rektora (...) k. 13 akt,

wniosek pozwanej o warunkowe zaliczenie – k.40v akt

zestawienie wpłat pozwanej – k.41-45 akt/.

Sąd zważył, co następuje

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, dołączonych przez strony. Sąd uznał te dowody za wiarygodne, bowiem żadna ze stron nie zakwestionowała ich wiarygodności i autentyczności.

Bezsporny jest w sprawie fakt korzystania przez pozwaną z odpłatnych studiów u powoda w latach 2008-2012 oraz okoliczności i przyczyna skreślenia jej z listy studentów.

Nie budzi wątpliwości Sądu również sposób płatności za studia, w jaki pozwana zobowiązana była uiszczać opłaty.

Zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez stronę pozwaną jest w ocenie Sądu zasadny i skuteczny.

Termin przedawnienia roszczeń uczelni wobec studenta z tytułu zapłaty czesnego został uregulowany w art. 160a pkt 7 Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym, zwaną dalej ustawą, jako termin trzyletni. Przepis ten został wprowadzony nowelą z dnia 11 lipca 2014 roku. Nie ulega więc wątpliwości, iż w chwili zawierania umowy stron, jak również w chwili skreślenia pozwanej z listy studentów, przepisu tego w ustawie nie było. Jednak zgodnie z brzmieniem art. 32 ustawy nowelizującej prawo o szkolnictwie wyższym [Dz.U. z 2014r. poz.1198] do umów w sprawie odpłatności za studia, zawartych przed nowelizacją ustawy, stosuje się także art. 160a ust. 7. Takie brzmienie przepisów przesądza w ocenie Sądu, iż trzyletni termin przedawnienia roszczeń z umowy stron i wszystkich umów podobnych, dotyczy każdej umowy tego rodzaju, bez względu na fakt, kiedy została ona zawarta.

Zwalczając zarzut przedawnienia roszczenia, powód powołał się na Uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 roku /sygn.. III CZP 67/15/, w której stwierdzono, iż termin przedawnienia odpłatności za studia w odniesieniu do umów zawartych przed 1 października 2014 roku ma zastosowanie 10 letni termin przedawnienia roszczenia.

Mając na uwadze jednoznaczne brzmienie i cel cytowanych powyżej przepisów ustaw, Sąd uznał za wyłącznie wskazane kierowanie się przy wyrokowaniu w przedmiotowej sprawie przepisami prawa, które obowiązują i których treść nie została zakwestionowana przez uprawniony organ sądowniczy-Trybunał Konstytucyjny. Niezależnie od oceny tej prawnej regulacji, należy mieć także na uwadze, iż uporządkowała ona bardzo niepewny do tej pory i niejednoznaczny w orzecznictwie problem terminu przedawnienia roszczeń uczelni z tytułu umowy o świadczenie odpłatnych usług edukacyjnych. Także kierując się zasadami słuszności i faktem, iż student lub były student jest konsumentem w rozumieniu kodeksu cywilnego, 10-letni termin przedawnienia roszczeń wydaje się zbyt długi. Niezależnie od powyższego, Sąd zobligowany jest kierować się w pierwszej kolejności obowiązującym stanem prawnym i treść wyroku opiera się wyłącznie na tej podstawie .

Biorąc pod uwagę opisany powyżej, trzyletni termin przedawnienia roszczenia w przedmiotowej sprawie, należało przyjąć, że uległo ono przedawnieniu najdalej z dniem 22 stycznia 2016 r. Powód wniósł pozew dopiero w dniu 10 maja 2016 roku, a więc po upływie terminu przedawnienia i nie wykazał, że doszło do przerwania biegu przedawnienia w rozumieniu art. 123 §1 kc.

Wobec powyższego, Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 117 paragraf 2 kc w związku z art. 160a ust 7 ustawy.

Sąd nie rozstrzygał w treści wyroku o kosztach procesu, albowiem poniósł je w całości powód, który przegrał sprawę.